

opsplitter ubebyggede kyststrækninger. Nye lystbådehavne må således ikke placeres i det åbne kystlandskab. Generelt bør nye ferie- og fritidsanlæg indpasses i kystlandskabet, så de ikke virker dominerende set i sammenhæng med den eksisterende bebyggelse og det omgivende kystlandskab.

Planlægning af lystbådehavne skal tage udgangspunkt i en vurdering af den eksisterende kapacitet i de nærmeste lystbådehavne og mulighederne for at udnytte arealer i forbindelse med eksisterende trafikhavne. I sidstnævnte tilfælde skal de sejladssikkerhedsmæssige forhold ved en sådan udnyttelse nøje vurderes.

Kravet om placering efter sammenhængende turistpolitiske overvejelser indebærer, at de planlæggende myndigheder skal udforme en strategi og en realistisk udbygningsplan for turismen inden for turistplande, der kan omfatte flere kommuner og amtskommuner helt eller delvist.

Ved planlægning af turistudviklingen inden for de enkelte turistplandene bør de planlæggende myndigheder inddrage hensynet til det enkelte turistområdes størrelse, karakter, identitet og lokalmiljø, så der opretholdes et rimeligt forhold mellem den eksisterende bebyggelse, naturen og størrelsen og karakteren af de påtænkte aktiviteter.

Problemstillingen vedrørende de sammenhængende turistpolitiske overvejelser vil blive uddybet i en vejledning. Dette vil blandt andet ske på baggrund af de hidtidige erfaringer med turismeplanlægningen i region- og kommuneplanlægningen samt de turistpolitiske strategier på nationalt plan.

Planlægning for nyanlæg bør tage udgangspunkt i den 12 årige planperiode, som gælder for både region- og kommuneplaner. En af baggrundene for lovens krav til planlægningen af ferie- og fritidsanlæg er imidlertid, at der i dag allerede findes adskillige overnatnings- og aktivitetsanlæg i de kystnære områder.

Loven bidrager også til, at der åbnes mulighed for, at allerede foretagne investeringer i sommerhuse, infrastruktur m.v. kan udnyttes bedre i eksisterende bysamfund og ferie- og fritidsområder.

For især mindre øer kan der forekomme særlige forhold. Der henvises til bemærkningerne om planlægningsmæssige begrundelser for kystnær lokalisering.

Offentlighedens adgang til kysten

Bestemmelsen pålægger de planlæggende myndigheder en pligt til i planlægningen af kystnærhedszonen at sikre befolkningens adgang til kysterne og om muligt forbedre den. Forpligtigelsen gælder både

i byområderne og det åbne land. I byerne er det vigtigt at fastholde og forbedre adgangen til og langs kysten både af hensyn til befolkningens trivsel og af hensyn til at begrænse belastningen af kyststrækninger uden for byerne.

Bestemmelsen har baggrund i kystområdernes store betydning for befolkningens muligheder for rekreation og friluftsliv og skal ses i sammenhæng med naturbeskyttelseslovens bestemmelser om offentlighedens mulighed for færdsel og ophold på strandbredder og andre kyststrækninger. I forbindelse med ændret anvendelse af kystnære arealer skal befolkningens adgang til kysten sikres.

Bestemmelsen hindrer ikke myndighedernes mulighed for i ganske særlige tilfælde at begrænse færdselsmulighederne, hvor disse er forbundet med risiko fx i oliehavne og terminalområder. Desuden skal hensynet til offentlighedens adgang overvejes nøje i områder, hvor flora eller fauna er sårbare, eller hvor der er fare for sandflugt.

I forbindelse med begrænsninger af offentlighedens adgang skal de planlæggende myndigheder overveje alternative muligheder for at sikre adgangen til kysten.

Planlægningen i de kystnære dele af byzonerne

Som omtalt under afgrænsningen af hvilke byzoneområder, der er omfattet af lovforslaget, er der knyttet andre planlægningsmæssige interesser til disse områder end til områder i landzone og sommerhusområder. Byzoneområderne er derfor ikke omfattet af kystnærhedsafgrænsningen, og der er en række særlige plankrav til planlægningen i byzonerne. Lovens hovedsigte er at friholde kysterne for bebyggelse og anlæg, der ikke er afhængige af nærhed til kysten. En fortsat udvikling af byområderne er en forudsætning for, at det overordnede sigte kan opnås, idet der kan skabes rum til den nødvendige udvikling i byområderne. Kravene til planlægningen i byzonerne retter sig på denne baggrund især mod den måde, som byudviklingen finder sted på.

Ny bebyggelse skal indpasses i den helhed, som den eksisterende bebyggelse og det omgivne landskab udgør. Derved sikres det, at der ikke kan planlægges for byggeri, der vil virke dominerende eller på anden måde i væsentlig omfang vil påvirke kystlandskabet, uden at dette sker på baggrund af en nøje planlægning og vurdering af virkningerne.

Planlægningen skal desuden tage hensyn til helheden i eksisterende bystruktur, samtidig med at byen skal indgå i et samspil med det omgivende kystlandskab. Også hensynet til de omgivende arealers naturværdier skal indgå i planlægningen.